seſt, et kui teiſed åkkiste kihhides hakkawad pu ſisſe minnema, ſiis on emma seal. On nüüd liñnud ſisſe läinud ja mõnni kümmekond weel ſiin ja seal nähha, ſiis woib puud ärra wõtta ja señna liggi, tule peale püsti panna, kül need wimikud isse teiste jure lähhäwad, lugid pantakse kiñni ja pu kantakse omma kohta, kus ta peab paigale jäma, siis hakkawad kohhe tõle.

Se ei olle hea, kuida mõnned tewad, et nore pu õhtuni seal lasseb seista, kus perre sisse pandi ja esmalt õhto ärra wiakse, siis on nemmad teise ja kolmanda päwa rahhutuwad ja wiitwad paljo omma aega ärra, muud kasso ei tulle seſt õhtuseſt wiimaſt.

Weiste punnaseſt tõbbeſt.

Mõda läinud aastal olli mõnnes kohtas punnane tõbbi likumas, mis ka paljo lomi ärra raiskas.

Kõigil ei tulnnd se tõbbi ühhe ja selleſamma ma peal. Ka on se ammo teada, et se weis, mis mäggise ehk kõwwa ranna ma peal on kaswatud, et kui se pehme leppa ma peale wiakse, temma seal kergeste punnaſt tõbbe saab, ma ussun nende noorde leppapu wõsſadeſt, mis lomad hea melega sõwad. Loom jäeb haigeks, ei sõ egga ei määletse ennam ja kui mitte kohhe abbi ei olle, siis loom ka pea löppeb.

Ma ollen sedda tähhele pannud, et kui lehm haigeks jääb, werd lüpsab ehk kusseb, siis ei aita muud, kui wanna lihha soolwet ülles keta ja korter hawalt sisse anda. On ka parrem, kui werreurma rohto hulkas on, siis annab saggedaste järrele. Surma wasto ei tea kül kegi rohto; ommeti on õppetud arstid targemad ja hoidwad mitto loma enne aega surremaſt. Kaks loma näggin omma liggidal surrewad, kellel mõllematel werri läbbi käis, ja mõllemad ühte wiſi werd lüpsid.

Kui esſimene surnud olli ja sai lahti leigatud, siis ei olnud seal muud wigga nähha,